

๗๙/๑๓

มหาวิทยาลัยพายัพ ร่วมกับ
เครือข่ายบริหารการวิจัยภาคเหนือตอนบน
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

Full Paper Proceedings Oral Presentation, Poster Presentation

Payap University Research Symposium 2015
รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
มหาวิทยาลัยพายัพ พ.ศ. 2558

13 กุมภาพันธ์ 2558
ณ ศูนย์หัวใจการเรียนรู้สิรินธร
มหาวิทยาลัยพายัพ เขตเมือง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าชายแดนไทย-มาเลเซียของประชาชนในเขตสามจังหวัดชายแดนใต้ ของประเทศไทย

Opinion towards Border Trades between Thailand and Malaysia of Residents in the
three southern border provinces of Thailand

บุญนา พลข่าวิจิตร¹ ดุษฎี นาครเรือง²

Nutnapha Lekhawichit, Dussadee Nakruang

ภาควิชาบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าชายแดนไทย-มาเลเซียของประชาชนในเขตสามจังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยกำหนดประชากรในการวิจัยคือ ประชาชนที่อาศัยในบริเวณด้านศูนย์การและท่าเรือ ตามแนวชายแดนไทย – มาเลเซียในเขตสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณด้านศูนย์การและท่าเรือตากใบ จำนวน 297 คน ด้านศูนย์การและท่าเรือสูงไกโกก จำนวน 333 คน และด้านศูนย์การและท่าเรือ เบตง จำนวน 366 คน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถาม ผู้วิจัยเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนใต้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในด้านการคมนาคม ขนส่งและการค้าในระดับมาก ซึ่งหมายถึงความสะดวก ปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง และการติดต่อสื่อสาร ด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์ที่เข้มแข็งกว่ากัน ประชาชนในสามจังหวัดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนให้เกิดการสร้างการค้าชายแดน ปัจจัยสุดท้าย คือ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาปัญหาอุปสรรคทางการค้า และพบว่าประชาชนมีความคิดเห็นว่า สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ราคาน้ำมัน ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัด และยาเสพติด ส่งผลให้เกิดอุปสรรคทางการค้าชายแดนในระดับมาก

คำสำคัญ: ความคิดเห็น ประชาชน การค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย

ABSTRACT

This research aimed to study opinion towards border trades between Thailand and Malaysia of residents in the three southern border provinces of Thailand. The researcher defined the population for this research as the people living in the area of customs and ports along Thailand – Malaysia borders in the three Southern border provinces. The sample group included 297 peoples living in the area of customs and port of Takhai district, 333 samples from Sungai-golok district and 366 samples from Betong district. Data was collected by questionnaires and analyzed by Arithmetic Mean and Standard Deviation. Findings from the research suggested that peoples in three Southern border provinces are satisfied with the transportation and commercial in high levels.

The results showed that opinions of people in the three southern border provinces about transportation and commercial suited to those areas at high levels. That was convenient, security in transportation and communication. The infrastructure and human resources were important factors to support and develop the border trading and final factors were the economic and society. In addition to obstacles of border trading were recession economics, oil prices fluctuations, the unrest in the three provinces and drug effected to the borders trading in high level.

Keywords: Opinion, Community resident, Border trade Thailand - Malaysia

คำนำ

การค้าชายแดน เป็นการค้าที่เกิดขึ้นบริเวณชายแดนระหว่างประชาชนหรือผู้ประกอบการ ที่มีลินทื่ออยู่คุณลักษณะเดียวกันเป็นต้องมีสัญญาการค้าระหว่างกัน สินค้าส่วนใหญ่ เป็นอุปโภคบริโภค ที่จำเป็นใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีเงินสกุลห้องถัง คือ การค้ากระทำหั้งการค้าที่ผ่านแล้วไม่ผ่านพิธีการศุลกากร (กระทรวงพาณิชย์, 2545 : 27) อีกทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการกำหนดการเจรจาตัวต่อตัวทางเศรษฐกิจ และการส่งออกเป็นผลักดันที่ทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ก่อให้เกิดรายได้และการจ้างงานในอาชีพอื่นๆ ที่เข้มแข็งกัน (สุนิสา ปัญญาสรจิต, 2549 : 1) จากราชการที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยนั้นเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้สามารถทำการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน 4 ประเทศ คือ พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย (นกழุล นาดา, 2548 : 1)

ภาคใต้ของประเทศไทย ประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทยนี้เป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศไทยมาโดยตลอด (เอกสารที่ ซังแก้ว, 2551 : 1) เนื่องจากประเทศไทยและมาเลเซียมีแนวชายแดนติดต่อระหว่างกันทั้งทางบกและทางน้ำ โดยเฉพาะทางบก มีเส้นทางรถยนต์เป็นระยะทางยาว 647 กิโลเมตร ฝั่งไทยมีจังหวัดที่ติดพรมแดน 5 จังหวัด คือ จังหวัดสตูล สงขลา ยะลา นราธิวาส และปัตตานี ส่วนรัฐพรมแดนของประเทศไทยมีจังหวัดที่ติดพรมแดน 5 จังหวัด คือ รัฐเคดาหรือรัฐเปร็ครัฐเปอร์ลิส และรัฐกลันตัน (ณรงค์ชัย ฤกษ์ธรรมรัตน์, 2544 : 15-19) โดยภาพรวมพบว่า มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับสองของไทยในอาเซียนรองจากสิงคโปร์ และพบว่าการส่งออกสินค้าที่สำคัญของไทยคือ ยางพารา ซึ่งเป็นผลผลิตของภาคใต้กว่าร้อยละ 70 ของผลผลิตทั้งประเทศ เป็นสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกผ่านด่านศุลกากรชายแดนมากที่สุด โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 45 ของมูลค่าการส่งออกผ่านด่านศุลกากรชายแดน หรือร้อยละ 11.7 ของผลผลิตที่มีมวลรวมภาคใต้ นอกจากนี้ ยังมีสินค้ามียางพาราแปรรูปและสัตหีน ในแต่ละปีมีมูลค่าการส่งออกผ่านด่านศุลกากรชายแดนเฉลี่ยต่อปีรวมกันประมาณ 12,000 ล้านบาท หรือเพียงร้อยละ 1 ของผลผลิตที่มีมวลรวมภาคใต้ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการค้าระหว่างประเทศไทยในปี 2555 พบร่วม 9 แสนล้านบาท เป็นการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนที่ติดกับมาเลเซียถึงร้อยละ 56 ของมูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนทั้งหมด โดยมีมูลค่าการค้ารวม 515,923.5 ล้านบาท เป็นมูลค่าส่งออก 303,019.5 ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้า 212,903.9 ล้านบาท ทั้งนี้ มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนระหว่างไทยและมาเลเซีย คิดเป็นร้อยละ 43 ของผลผลิตที่มีมวลรวมภาคใต้ (โสมสิริ หมัดอะดัม, 2556 : 1)

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันในธุรกิจการค้าชายแดนทั้งรูปแบบการค้าอุตสาหกรรมผ่านพิธีการทางศุลกากร และผิดกฎหมายเป็นสินค้าลักลอบ โดยมีช่องทางการค้าในการนำเข้าส่งออกสินค้าจากด่านศุลกากรและท่าเรือ (อาทิ ครุศากวงวงศ์, 2545 : 45) นับตั้งแต่ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2547 ที่ประเทศไทยประสบปัจจุบันความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ของไทย ได้ส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย กล่าวคือ การขนส่งสินค้าไม่สะดวกและมีความเสี่ยงภัย มีการลักลอบทำการค้าข้ามแดนเป็นจำนวนมากตลอดแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย มาเลเซียไม่อนุญาตให้รถบรรทุกของไทยเข้าไปขนถ่ายสินค้าในประเทศไทย โดยอนุญาตให้ขนถ่ายที่สถานีขนถ่ายสินค้าชายแดนบริเวณด่านศุลกากรเท่านั้น และมาเลเซียไม่อนุญาตให้มีการโฆษณาการท่องเที่ยวของต่างประเทศ นอกจากนี้พบว่า บริเวณพื้นที่ของด่านสุไหงโก-ลกคับแคบ ก่อความไม่สะดวกในการจราจรข้ามแดน โดยเฉพาะสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกที่มีเพียง 2 ช่องจราจร ดังนั้น เมื่อมีรถบรรทุกไม่ขนาดใหญ่ข้ามมาในบริเวณ ทำให้เกิดการติดขัดด้านจราจร อีกทั้งก่อความไม่สะดวกแก่การขนส่งสินค้าอีกด้วย (เอกสารที่ ซังแก้ว, 2551 : 1)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย มีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายแดนทุกคน มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของภาคใต้ เนื่องจากมาเลเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และมีการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการค้าเสรีมากกว่าประเทศไทยอีก แต่ เนื่องจากการค้าชายแดนปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย และปัจจุบันความไม่สงบของสามจังหวัดชายแดนใต้ เป็นผลให้ยากต่อการตัดสินใจในการลงทุน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ในสามจังหวัดชายแดนใต้ที่ติดพรมแดน ซึ่งประกอบด้วย ยะลา นราธิวาส และปัตตานี ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจการค้าชายแดน อีกทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่สนใจหัวข้อวิจัยนี้ ต่อไป

วิธีการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณเขตการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Cluster Sampling) ซึ่งมีการแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม หรือ 2 ขั้นตอน ซึ่งหน่วยขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ การแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 หน่วย คือ จังหวัดยะลา และจังหวัดราชบุรี หน่วยขั้นที่ 2 เป็นการเลือกพื้นที่ด้านชายแดนที่จะเป็นตัวแทนจากแต่ละจังหวัดโดยผู้ตอบแบบสอบถามกำหนดให้เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณด่านศุลกากรและท่าเรืออำเภอตากใบจำนวน 297 คน ด้านศุลกากรและท่าเรืออำเภอตากใบจำนวน 333 คน และด้านศุลกากรเบตง จำนวน 366 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 997 คน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขด้วยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้อง และตรวจสอบด้วยวิธีการหาดัชนีความตรงตามเนื้อหาที่ระดับ 0.80 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเที่ยง ได้ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟารอนบัค มีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ .93 ล่วงแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Checklist) จำนวน 5 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และความเกี่ยวข้องกับการค้าชายแดน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ของประชาชนในเขตสามจังหวัดชายแดนได้ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามนี้ได้สร้างขึ้นโดยแยกเป็นประเด็นที่ต้องการวัดออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์
2. ด้านการคุณภาพของคนส่งและการค้า
3. ด้านเศรษฐกิจและสังคม

โดยมาตราวัดที่ใช้ในการวัดความคิดเห็น เป็นมาตราวัดแบบ Five-point Likert-type Scale Ranging โดยมีค่า 5 ระดับ (5) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (4) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมาก (3) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง (2) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อย (1) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นการให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย

ลักษณะการวัดแบ่งตามระดับการปฏิบัติของปัจจัยต่างๆ โดยมาตราวัดแบบ Five-point Likert-type Scale Ranging โดยมีค่า 5 ระดับ (5) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (4) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมาก (3) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง (2) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อย (1) หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ผู้วิจัยใช้การแปลความหมายของคำเฉลี่ยแบบแบ่งช่วง โดยแปลความตามหลักการแบ่งอันตรภาคชั้น ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการลงภาคสนามไปถึงข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีประมาณผลทางสถิติเชิงพรรณนา เพื่อการอธิบาย/บรรยายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลตัวแปรต่างๆ ตามปัจจัยด้านคุณลักษณะของกลุ่ม โดยกำหนดการวัดเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรเพื่อนำมาใช้อธิบาย/บรรยายถึงลักษณะการแจกแจงและการกระจายของตัวแปรโดยการวัดเป็นค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุป

การสรุปผลการวิจัยผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอออกเป็น 2 หัวข้อ คือ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ข้อมูลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.41) ที่เหลือเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 40 ปี (ร้อยละ 52.31) ที่เหลืออายุมากกว่า 40 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 26.61) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา/ปวช. (ร้อยละ 26.11) ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 37.65) รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท (ร้อยละ 33.04) และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ 29.32) ส่วนใหญ่มีความกี่ยวข้องกับการค้าขายแคนโดยการเป็นประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณท่าเรือ (ร้อยละ 34.94) รองลงมาคือเป็นกรรมกรบริเวณท่าเรือ (ร้อยละ 34.94) และเป็นผู้ประกอบการ (ร้อยละ 31.63)

2. ข้อมูลค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าขายแคนไทย-มาเลเซีย

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์ เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึง โครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันมีการเก็บค่าธรรมเนียมผ่านแคนที่เหมาะสม มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในเขตการค้าขายแคน เจ้าหน้าที่ศุลกากรบริเวณเขตการค้าขายแคนมีความเข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่ การมีระบบไฟฟ้าและความสว่างบริเวณเขตการค้าขายแคนที่เหมาะสม และความรวดเร็วของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการค้าขายแคน มีความเหมาะสม เอื้ออำนวยต่อการค้าขายแคนในระดับมาก

2.2 ด้านการคุณภาพสังค์ัดการค้า เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการคุณภาพสังค์ัดการค้าอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึง การเดินทางไปยังประเทศมาเลเซีย การขนถ่ายสินค้าบริเวณท่าเรือ การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การติดต่อสื่อสารระหว่างคู่ค้า และการแข่งขันทางการตลาดระหว่างผู้ค้า มีความเหมาะสมในระดับมาก

2.3 ด้านเศรษฐกิจและสังคม เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึง ปัญหาอันเกิดจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ประกอบด้วย ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการค้าขายแคนในสามจังหวัดชายแดนใต้ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในภาพรวม ที่มีลักษณะข้อมูลแบบกว้างๆ หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อการนำร่องในการศึกษาหรือการวิจัยเชิงลึกและตรงกับบริบทของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ได้แนวทางที่ดีที่สุดในการพัฒนาการค้าขายแคนต่อไป

2. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรอื่นๆ เช่น ความพึงพอใจของประชาชนต่อการค้าขายแคน ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าขายแคน อุปสรรคต่อการค้าขายแคน ปัญหาการค้าขายแคน เป็นต้น เพื่อจะให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาการค้าขายแคนในสามจังหวัดชายแดนใต้ได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2550). นิยามการค้าขายแคนและการค้าผ่านแดน. กรุงเทพฯ : กรมการค้าต่างประเทศ. กระทรวงพาณิชย์. (2545). การค้าระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กระทรวงพาณิชย์.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2549). การดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อส่งเสริม การค้าขายแคน. กรุงเทพฯ : ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- นกุณล นาคा.(2548). การค้าขายแคนกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณรงค์ชัย ฤกษ์ธรรมรัตน์. (2544). การค้าขายชายแดนไทย-มาเลเซีย. สงขลา :สำนักงานการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ.
- บุญชัย ศิริถินพยัคฆ์. (2551).การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าขายแคนของประชาชนในเขตอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย, วิทยานิพนธ์ปริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- ปราณีต ชาประดิษฐ์. (2549). การค้าชายแดนของจังหวัดเชียงราย : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงรายกับประเทศพม่า ลาว และจีนตอนใต้, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์รัฐบาลมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตนรงค์ เสิงเอี่ยม. (2550). ปัญหาการค้าชายแดนของจังหวัดตาก, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตติกร สมฤทธิ์. (2546). ผลกระทบทางสุขภาพของประชาชนจากการเปิดตลาดการค้าชายแดนไทย-ลาว ณ จุดผ่อน เรือนบ้านยาก กึงอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา, วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เรืองศักดิ์ ไชยอุดม. (2550). ปัญหาการค้าชายแดนไทย-พม่าในอำเภอแม่สะเรียงจังหวัดแม่ช่องสอน, วิทยานิพนธ์รัฐ ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มัทวินา ยวนยี. (2551). ปัญหาในการประกอบธุรกิจการค้าชายแดนไทย – ลาว ในตลาดช่องเม็กอำเภอสิรินธร จังหวัด อุบลราชธานี, วิทยานิพนธ์ปริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พินพนา ตีบพรม. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้าชายแดนบริเวณตลาดโดยรวม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย, วิทยานิพนธ์ปริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิษณุ จงสถิตวัฒนา. (2548). การบริหารการตลาด การวิเคราะห์ กลยุทธ์ และการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุภวิດ้า อดิศรศุภพงษ์. (2549). การค้าชายแดนในอำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย, วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมใจ รายสันเทียะ. (2550). การค้าระหว่างไทย-มาเลเซีย, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- สุนิสา ปัญญาสรุจิ. (2549). การค้าชายแดนของไทยกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรเดช ชดช้อย. (2551). การค้าระหว่างประเทศไทย-มาเลเซีย, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โสมสิริ หมัดอะดัม. (2556). การค้าชายแดน : ความสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคใต้. ธนาคารแห่งประเทศไทย : สำนักงานภาคใต้.
- เอกอรัตน์ ช้างแก้ว. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ในกรณีความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัด ชายแดน ภาคใต้ของไทย, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาทิ ครุศากยวงศ์ (2545). รายงานการวิจัยการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย, สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยา เขตหาดใหญ่.
- อภิรักษ์ ตั้งกระจั่ง. (2543). ธุรกิจระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.